

relle retningslinier for de udgifter til forskellige foranstaltninger, f. eks. indretning af badeværelse, der kan forventes medtaget i den udgift, der skal danne grundlag for beregning af offentlig støtte til gennemførelse af ombygning, forbedring eller istandsættelse af bestående bebyggelse. Sådanne retningslinier kan bl. a. være vejledende for kommuner og saneringsselskaber, når der skal tages stilling til, om en bebyggelse skal nedrives eller bevares og sikre en vis ensartethed landet over. Den enkelte saneringsplans udgifter må dog altid bedømmes konkret.

Til nr. 11

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 12

Forsøgssaneringer er ikke fundet egnede til gennemførelse ved et saneringslav.

Til nr. 13

Da godkendte saneringsselskaber, herunder byfornyelsesselskaber efter loven tillægges særlige rettigheder, foreslås det at beskytte de sædvanligvis anvendte betegnelser. En lignende beskyttelse findes i realkreditloven. Der er endvidere knyttet en straffebestemmelse til overtrædelse heraf, se pkt. 23.

Til nr. 14 og 14 a

Ændringen af stk. 1 og 2 er redaktionel.

Ophævelsen af nr. 2 er en følge af, at adgangen til at yde midlertidige statslån til ombygninger m.v. foreslås afskaffet, jfr. bemærkningerne til nr. 9.

Til nr. 15

Bestemmelserne er nye og en konsekvens af ændringen af § 32.

Hidtil har staten udbetalt midlertidige lån til kommunen, således at de sanerende har fået midler til rådighed til løbende udgifter under saneringens gennemførelse. Denne ordning foreslås ophævet for så vidt angår lån til ombygning, forbedring og istandsættelse i overensstemmelse med en saneringsplan. Det forudættes, at de sanerende, hvad enten det er en privat ejer, eller et selskab eller en kommune på sædvanlig måde optager lån til disse udgifter, normalt byggelån i en bank.

I særlige tilfælde, hvor en sådan lånemulighed ikke er til stede, kan kommunalbestyrelsen yde lån eller garanti for dem.

Efter ombygningsarbejdernes gennemførelse forudsættes realkreditlån optaget. Udgifterne ved

byggelån indgår i saneringsudgiften. Bortset fra lån til ombygning m. v. opretholder staten adgang til at yde midlertidige lån til finansiering af saneringsudgifter, se herom bemærkningerne til nr. 9.

Til nr. 16

Som forberedelse til en kommende byfornyelseslov foreslås det at give særlig støtte til oplysningsarbejde og forsøg, ligesom det var foreslået i byfornyelseslovsforslaget.

Inden for den i lovens § 48 angivne ramme kan boligministeren efter forslaget give tilskud til forsøg, som kan gennemføres på frivillig basis, uden at saneringslovens regelsæt i øvrigt følges.

Ved allerede foretagne forsøgsprojekter har den praktiske gennemførelse mødt vanskeligheder. Det foreslås derfor at indføre særlige forsøgssaneringsplaner, således at lovens regler for saneringsplanen får gyldighed.

En forsøgssaneringsplan kan omfatte alene en del af en ejendom, og forbedring af bebyggelse, der ikke indeholder beboelse.

Det foreslås, at kommunen vedtager en forsøgssaneringsplan. Ejerlav er således udelukket.

Finansieringen foreslås at følge de almindelige regler, dog kan boligministeren godkende udgifter, der normalt ikke ydes støtte til, bl. a. til de ekstra forsøgsudgifter og til formidlingen af forsøgsresultater. Med henblik på at fremme forsøg, uden at dette skulle bevirke en generel fortjenstmulighed for en privat ejer, er det foreslået, at tilskud kan erstattes med rente- og afdragsfri lån.

Som eksempel på forsøgsprojekter, der vanskeligt kan gennemføres uden særlig støtte, kan nævnes indretning af offentlige arealer til ophold og leg. Der kunne også være behov for at yde tilskud til formål, der må antages at være behov for, men ikke er privatøkonomisk rentable, f. eks. indretning af kvarterhuse for beboerne i ledige lokaler eller støtte til opretholdelse af småværksteder, servicestationer m.v. i et ældre bykvarter. Forsøgsprojekt kan også gå ud på at gøre ældre beboelser egnede til handicappede. Endvidere kunne man uden at foretage ændringer i lovens procedureregler og uden at fravige beskyttelsesreglerne for ejere og lejere gøre forsøg med udarbejdelse af alternative projekter, f. eks. udarbejdet i snævert samarbejde med beboerne, eller på anden måde øge støtten til beboerne og beboerindflydelsen ved at oprette lokale oplysningscentre med bistand fra den sociale forvaltning og med teknisk bistand; der kunne gøres forsøg med genhusningsplaner etc. Andre muligheder er forsøg med industrialiseret byforny-